

Original Article

Anti-Angiogenic Effect of Aqueous Extract of Shallot (*Allium ascalonicum*) Bulbs in Rat Aorta Ring Model

Hamid Reza Mohammadi Motlagh, M.Sc.¹, Kamran Mansouri, M.Sc.², Yadollah Shakiba, M.D.², Maryam Keshavarz, M.Sc.³, Reza Khodarahmi, Ph.D.², Abbas Siami, Ph.D.¹, Ali Mostafaie, Ph.D.^{2*}

1. Biology Department, Faculty of Sciences, Azarbaijan University of Tarbiat Moallem, Tabriz, Iran
2. Medical Biology Research Center, Kermanshah University of Medical Sciences, Kermanshah, Iran
3. Biology Department, Faculty of Sciences, Razi University, Tehran, Iran

* Corresponding Address: P.O.Box: 1568, Medical Biology Research Center, Sorkheh Lige, Kermanshah, Iran
Email: amostafaie@kums.ac.ir

Received: 11/May/2008, Accepted: 12/Nov/2008

Abstract

Objective: Angiogenesis is a key process in the promotion of cancer and its metastasis. Many natural health products inhibit angiogenesis. Because of the lack of molecular studies on anti-tumor and anti-angiogenic effects of shallot (*Allium ascalonicum*); except a few clinical studies on other shallot properties, such as the anti-proliferative effect of shallot chloroformic extract on two tumor cell lines, the present study focuses on the anti-angiogenic effect of aqueous shallot extract using an aorta ring model.

Materials and Methods: Aortic rings were obtained by cross-sectioning, at 1-2 mm intervals, the thoracic aorta of 4-8 weeks old Wistar male rats and cultured them in a thin drop of type I collagen gel. After 3 days of culturing and first sprouting, the extract of *A. ascalonicum* (from 25 to 800 µg/ml) was added to cultures. The results of anti-angiogenic activity were investigated by microscope. The cytotoxicity of extract at different doses on HUVECs was measured by trypan blue assay.

Results: The results showed that the shallot extract has suitable anti-angiogenic effect in a range of 50 to 800 µg/ml, but in 25 µg/ml, the extract has no considerable effect. In addition, a tangible cytotoxic effect on endothelial cells at the above mentioned doses was observed.

Conclusion: Our study showed that aqueous extract of *A. ascalonicum* bulbs has noticeable anti-angiogenic activity without toxic effect on the cells in doses that ranged from 50-800 µg/ml. Therefore, *A. ascalonicum* can be a potential candidate for further investigations used in angiogenesis-related pathologic conditions.

Keywords: Angiogenesis, *Allium ascalonicum*, Aortic Rings, Endothelial Cells, Aqueous Extract

Yakhteh Medical Journal, Vol 11, No 2, Summer 2009, Pages: 190-195

بررسی اثر ضد رگزایی عصاره آبی پیازچه موسیر در مدل حلقه آئورت موش صحرایی

حمیدرضا محمدی مطلق، کامران منصوری M.Sc،^۱ یدالله شکیبا M.D.^۲، مریم کشاورز M.Sc.^۳
رضاحدارحمی Ph.D.^۴، عباس صیامی Ph.D.^۵، علی مصطفایی Ph.D.^{*}

۱. دانشگاه تربیت معلم آذربایجان، دانشکده علوم پایه، گروه زیست‌شناسی، تبریز، ایران

۲. دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، مرکز تحقیقات بیولوژی پزشکی، کرمانشاه، ایران

۳. دانشگاه رازی کرمانشاه، دانشکده علوم پایه، گروه زیست‌شناسی، کرمانشاه، ایران

* آدرس نویسنده مسئول: ایران، کرمانشاه، صندوق پستی: ۱۵۶۸، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، مرکز تحقیقات بیولوژی پزشکی
پست الکترونیک: Email: amostafaie@kums.ac.ir

دریافت مقاله: ۸۷/۸/۲۲، پذیرش مقاله: ۸۷/۸/۲۲

چکیده

* هدف: بررسی فعالیت ضد رگزایی عصاره آبی موسیر در مدل حلقه آئورت موش صحرایی
* مواد و روش‌ها: ابتدا آئورت موش صحرایی را به قطعات ۱ تا ۲ میلی‌متری در آورده سپس در ماتریکس کلاژن نوع یک کشت داده شد. پس از ظاهر شدن نخستین جوانه‌ها از حلقه آئورت در روز سوم، عصاره آبی گیاه موسیر (در غلظت‌های ۲۵ تا ۸۰۰ میکروگرم در میلی‌لیتر) به نمونه‌ها اضافه گردید. در نهایت، نتایج فعالیت ضد رگزایی آن با میکروسکوب مورد بررسی قرار گرفت. سمی بودن غلظت‌های مختلف عصاره موسیر روی سلول‌های اندوتیال بنداناف انسان با روش تریپان‌بلو مورد سنجش قرار گرفت.

* نتایجه‌ها: نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که عصاره موسیر اثر ضد رگزایی مناسبی در محدوده غلظتی ۵۰ تا ۸۰۰ میکروگرم در میلی‌لیتر دارد ولی در غلظت ۲۵ میکروگرم، اثر سمی محسوسی بر روی سلول‌های اندوتیال ندارد. هم‌چنین، مشخص شد که عصاره در غلظت‌های فوق، اثر سمی محسوسی بر روی سلول‌های اندوتیال ندارد.

* نتیجه‌گیری: مطالعه نشان داد که عصاره آبی پیازچه‌های موسیر دارای فعالیت مهار رگزایی چشم‌گیر است که بدون اثر سمی بر روی سلول‌ها در دامنه غلظتی ۵ تا ۸۰۰ میکروگرم در میلی‌لیتر می‌باشد. بنابراین موسیر یک نامرد مناسب برای تحقیقات بیشتر به عنوان یک داروی مورد استفاده در حالات پاتولوژیک وابسته به رگزایی است.

** کلیدواژگان: رگزایی، موسیر، حلقه‌های آئورت، سلول‌های اندوتیال، عصاره آبی
فصلنامه پزشکی یاخته، سال یازدهم، شماره ۲، تابستان ۸۸، صفحات: ۱۹۰-۱۹۵

مقدمه

آنژیوژن یا رگزایی به معنی تشکیل مویرگک‌های جدید از عروق اولیه است (۱). رگزایی در حالات مختلف پاتولوژیک از قیل رشد تومور، متاستاز، آرتریت و همچنین در فرایندهای فیزیولوژیک مانند رشد و نمو اندام، ترمیم زخم و تولید مثل دخیل می‌باشد (۲). فرضیه‌ای که رشد تومور وابسته به رگزایی است، اولین بار توسط فولکمن طرح شد (۳). گسترش تومور سفت وابسته به ایجاد عروق جدید است و مهار ایجاد رگ به طرف آن می‌تواند رشد تومور را متوقف کند. تومورهای جامد با ضخامت بیش از ۲ تا ۳ میلی‌متر، قادر به تامین خون مورد نیاز خود نبوده و نمی‌توانند رشد کنند و نیازمند عروق جدید هستند (۴).

از همین روی بسیاری از محققین، اثرات فاکتورهای تحریک کننده و مهار کننده رگزایی را به دلیل اهمیت آنها در جلوگیری از بروز و درمان این نوع بیماری‌ها، در انواعی از مدل‌های آزمایشگاهی مورد مطالعه قرار داده‌اند. از زمان باستان تا کنون، گیاهان جهت پیشگیری یا درمان بسیاری از بیماری‌ها قرار می‌گرفته‌اند. گیاهان حاوی ترکیبات فعالی هستند که در میان آنها ترکیباتی با ویژگی‌های مؤثر بر روی رگزایی وجود دارند. گیاهان، کوکتل‌های شیمیایی پیچیده‌ای با خواص دارویی هستند که دارو سازی مدرن امروزی هم نمی‌تواند آن را تولید کند (۵). گیاه موسیر (*Allium ascalonicum*) گونه‌ای از خانواده بزرگ

لاله‌سانان است. این خانواده متشکل از حدود ۵۰۰ گونه مختلف شناخته شده است و علاوه بر موسیر، گونه‌های مهم و شناخته شده دیگری از قبیل سیر، پیازها و تره‌فرنگی را در بر می‌گیرد که در سرتاسر جهان مورد استفاده غذایی و دارویی هستند (۶). گیاهان آلیوم از زمان‌های باستان به عنوان داروی سنتی محلی متدالو بوده و چنین گیاهانی برای قرن‌ها به خاطر ارزش و خواص دارویی مختلف خود مورد استفاده قرار گرفته‌اند. این گیاهان غنی از فلاونول‌ها و ترکیبات ارگانوسولفوری هستند و در مطالعات آزمایشگاهی ویژگی‌های ضدسرطانی از خود شناس داده‌اند (۷، ۸).

موسیر گیاهی سنتی شبیه به سیر بوده اما پیازچه‌های آن نسبت به سیر تیره‌تر است و در رژیم غذایی، بیشتر به عنوان چاشنی غذایی مورد استفاده قرار می‌گیرد. مطالعات متعددی تاکنون در مورد خواص و ویژگی‌های موسیر صورت گرفته که از جمله آنها می‌توان به اثرات هپیوکلسترولی (۹)، داشتن فعالیت ممانعت از همولیز و تخلیه گلوتاتیون ناشی از فشار استرس در اریتوسیت انسان (۱۰)، اثر هیپوگلیسمی (۱۱)، اثرات ضد باکتریایی (۱۲)، پتانسیل آنتی‌اکسیدانی بالا (۱۳، ۹) و اثرات هماتولوژیکی (۱۴) اشاره کرد. علاوه بر اینها برخی از ترکیبات مؤثر این گیاه مثل پپتید ضد فارج آسکالین (۱۵) و لکتین اخوصاصی مانوز (۱۶) شناسایی و جداسازی شده‌اند. در این مطالعه، با استفاده از مدل استاندارد آزمایشگاهی حلقه آئورت که

هم به عنوان کنترل انتخاب شد. پلیت به انکوباتور منتقل شد و پس از گذشت ۴ روز دیگر از نتایج حاصله با استفاده از دوربین دیجیتال متصل به میکروسکوپ نوع اینورت (Olympus-IM) عکس برداری شد و مورد بررسی و تفسیر قرار گرفت. هر آزمایش حداقل سه بار تکرار شد. برای تعیین درصد مهار رگزایی که شامل ممانعت از تعداد و طول جوانه‌های عروقی حاصل از حلقه آنورت بود از نرم‌افزار آنژیوژنز Angiosys Software TCS cellwork Ltd استفاده گردید.

تعیین درصد سمیت عصاره گیاه موسیر بر روی سلول‌های اندوتیال
برای تعیین میزان سمی بودن عصاره موسیر بر روی سلول‌های اندوتیال، تعداد 10^4 سلول در هر چاهک از سلول‌های اندوتیال لاین بنداخ انسان (HUVEC) (انستیتو پاستور) همراه با محیط کشت DMEM حاوی FCS به هر چاهک پلیت ۲۴ خانه‌ای اضافه شد. پس از ۲۴ ساعت که سلول‌ها به کف پلیت چسبیده و به تراکم مناسب رسیدند، این سلول‌ها با غلظت‌های به کار رفته از عصاره موسیر در مدل حلقه آنورت، به مدت ۷۲ ساعت مورد تیمار قرار گرفتند. پس از گذشت این مدت، سلول‌های هر چاهک به طور جداگانه تریپسینه گشته و سوسپانسیون‌های سلولی در میکروتیوب‌های جداگانه با بافر فسفات نمکی PBS و سانتریفیوژ در ۱۵۰ دور در دقیقه چند بار شست و شو داده شد. سپس با اضافه کردن چند میلی لیتر بافر PBS به هر یک از رسووب‌های سلولی حاصل، سلول‌ها به حالت سوسپانسیون درآورده شد. پس از مخلوط کردن ۱۰ میکرولیتر از هر سوسپانسیون با ۱۰ میکرولیتر از رنگ حیاتی تریان بلو /۰۴ درصد (Gibco)، قطره‌ای از آن بر روی لام شمارش سلول (لام ثنویار) قرار داده و با میکروسکوپ مشاهده شد. در نهایت، میزان سمی بودن عصاره در غلظت‌های مختلف با استفاده از درصد سلول‌های زنده نسبت به کل سلول‌های شمارش شده طبق فرمول زیر مورد محاسبه قرار گرفت:
$$\text{درصد بقا} = \frac{\text{تعداد کل سلول‌ها}}{\text{تعداد سلول‌های رنگ نگرفته}} \times 100$$

یافته‌ها

در این مطالعه پس از عصاره گیری آبی از پیازچه‌های گیاه موسیر با استفاده از دستگاه فریز درایر پودر خشک آن تهیه شد که بازده ماده خشک آن نسبت به وزن تر گیاه 30 درصد محاسبه شد. پودر حاصله حلالیت مطلوبی در بافر فسفات نمکی (PBS) به عنوان یک بافر فیزیولوژیک داشت. با توجه به تحریرات قبلی مقادیر مختلفی از عصاره با غلظت‌های معینی شامل 25 ، 50 ، 100 ، 200 ، 400 و 800 میکروگرم انتخاب شده و پس از پیدا شدن اولین جوانه‌های عروق از نمونه‌های حلقة آنورت موش صحرائی (شکل ۱A) به محیط عمل اضافه گردید. پس از گذشت 4 تا 7 روز، نتایج تأثیر غلظت‌های مختلف عصاره بر روی مدل با استفاده از میکروسکوپ مشاهده و از آنها عکس برداری شد که در شکل ۱ قابل مشاهده است. نتایج نشان داد که عصاره آبی موسیر در غلظت 25 میکروگرم دارای اثر محسوسی در مهار تشکیل عروق جدید از حلقة آنورت ندارد (شکل ۱C). در غلظت 50 میکروگرم عصاره اثر ممانعت کننده‌ی نسی بر روی مدل مطالعه داشت و رشد جوانه‌ها پس از اندکی پیشرفت دچار توقف و از گسترش آنها ممانعت گردید (شکل ۱D).

علاوه بر این، در غلظت‌های 100 تا 800 میکروگرم در میلی لیتر عصاره، مهار رگزایی به طور کامل صورت گرفت و در اکثر موارد جوانه‌ها دچار پسرفت و اضمحلال نیز شدند (شکل ۱E تا ۱H). نتایج حاصل از مهار رگزایی غلظت‌های مختلف عصاره موسیر به صورت

یکی از مدل‌های معتبر رگزایی محسوب می‌گردد، برای نخستین بار فعالیت ضدرگزایی عصاره موسیر را مورد سنجش قرار دادیم. نتایج این تحقیق به خوبی نشان داد که گیاه موسیر دارای اثر ضدرگزایی قابل توجهی می‌باشد و به همین دلیل می‌تواند در تحقیقات مربوط به بیماری‌های متأثر از رگزایی از جمله در زمینه جلوگیری و درمان سرطان مورد توجه بیشتری قرار گیرد.

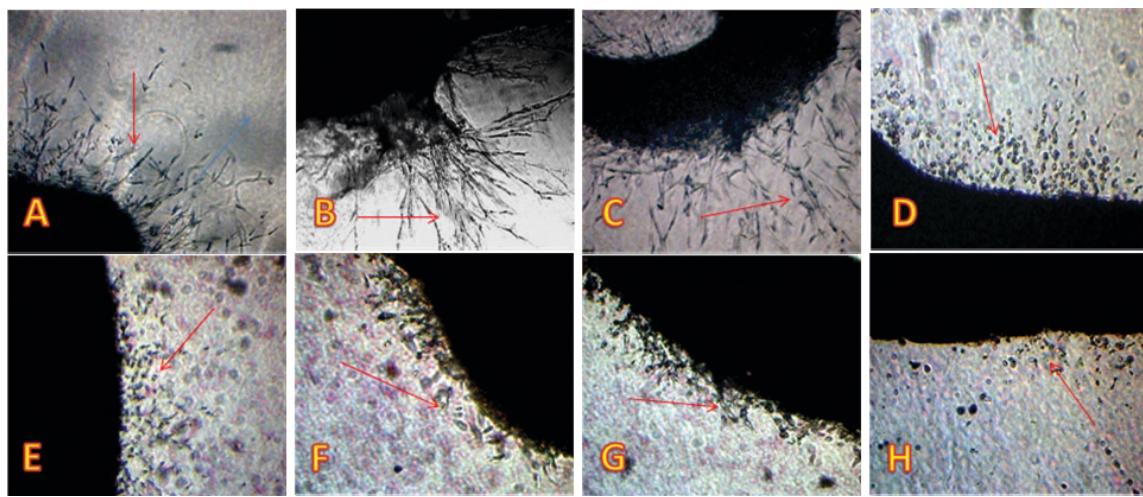
مواد و روش‌ها

عصاره گیری

حدود 100 گرم از پیازچه‌های سالم گیاه موسیر انتخاب و پوسته خارجی آنها جدا شد، سپس پیازچه‌ها در یک دستگاه آسیاب بر قبی به صورت ماده نرمی درآمد. پس از له شدن کامل بافت موسیر، با نسبت 1 به 1 آب دیونیزه استریل (100 میلی لیتر) مخلوط و با همزن به آرامی هم زده شد. پس از عصاره گیری کامل، عصاره جهت صاف شدن تحت شرایط 12000 دور در دقیقه به مدت 20 دقیقه و در دمای 4 درجه سانتی گراد سانتریفیوژ شد و مایع رویی جدا گردید. سپس با استفاده از دستگاه فریز درایر به صورت پودر خشک درآمده و در فریزر نگهداری شد. برای هر بار استفاده، مقدار موردنیاز از آن وزن و در محیط کشت حل گردید.

اثر عصاره موسیر بر روی مدل آنژیوژنز حلقة آنورت
در این آزمایش، از موش‌های صحرایی نژاد ویستار (Wistar) که سن آنها بین 4 تا 8 هفته بود و 250 تا 300 گرم وزن داشتند، استفاده گردید. روش کار با اندکی تغییرات و بر اساس روش استاندارد نیکوزیا و اوتبینتی (17) به صورت زیر انجام شد:

ابتدا موش‌ها با استفاده از کلروفرم بیهوش گردیدند (بر اساس مصوبه کمیته اخلاق مرکز تحقیقات بیولوژی پزشکی و دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه) و محل حفره شکمی با استفاده از الکل 70 درصد استریل شد. حفره شکمی با استفاده از ست جراحی باز شد و پس از پیدا کردن آنورت سینه‌ای، قطعه‌ای با طول مناسب از آنورت جدا گردید و بلافضله به بافر فسفات استریل که حاوی آنتی بیوتیک‌های پنی سیلین (100 واحد در میلی لیتر) و استروپتومایسین (100 میکروگرم در میلی لیتر) بود، منتقل شد. در مرحله بعد در شرایط استریل و در زیر 4 میلی متری قطعه کشت سلولی، ابتدا بافت زائد چربی اطراف با استفاده از قیچی و پنس جراحی پاک گردید و آنورت چند بار با بافر فسفات شست و شو داده شد تا درون آن از وجود باقی مانده خون و ترکیبات اضافی پاک شود. در نهایت با استفاده از تیغ جراحی، آنورت به حلقة‌های 1 تا 2 میلی متری قطعه قطعه گردید و به درون چاهک‌های پلیت 24 خانه‌ای منتقل شد. بلافضله روی قطعات کاشته شده با لایه‌ای نازک به ضخامت 4 میلی‌متر از محلول کلاژن نوع یک (با غلظت 3 تا 4 میلی گرم در هر میلی لیتر) پوشانده شد. پلیت به انکوباتور 37 درجه سانتی گراد می‌شد تا محلول کلاژن به صورت کامل ژل گردد. پس از تشکیل ژل پایدار کلاژن، از محیط کشت DMEM حاوی 20 درصد سرم گوساله (Fetal Calf Serum: FCS) و آنتی بیوتیک پنی سیلین (100 واحد در میلی لیتر) و استروپتومایسین (100 میکروگرم در میلی لیتر) به آن اضافه گردید. پس از 3 روز از زمان کشت و پیدا شدن اولین جوانه‌ای کوچک عروق از حلقة‌های آنورت، عصاره موسیر در غلظت‌های مختلف 25 ، 50 ، 100 ، 200 ، 400 و 800 (میکروگرم در هر میلی لیتر عصاره) به صورت دوتایی به چاهک‌ها اضافه گردید. چند چاهک

شکل ۱: اثر مهارکنندگی بر روی آنتیوژن عصاره آبی موسیر با استفاده از مدل حلقه آثورت. تصاویر با استفاده از میکروسکوپ نوری معکوس (Olympus-IM) کرفته شده‌اند (بزرگنمایی $\times 100$). پیداوار شدن زواید شبه رکی از حلقه آثورت کشید شده در ماتریکس کلاژن در روز سوم (A). گسترش و بلوغ جوانه‌های عروقی در روز هفتم (B). غلظت ۲۵ میکروگرم که قادر به مهار آنتیوژن نبود (C). اثر ضدآنتیوژنی عصاره آبی موسیر در غلظت‌های ۵۰ میکرو گرم در هر میلی‌لیتر با اثر مهاری ضعیف (D). (E) 100 ، (F) 200 ، (G) 400 ، (H) 800 میکرو گرم در هر میلی‌لیتر (H) به خوبی قابل مشاهده می‌باشد.

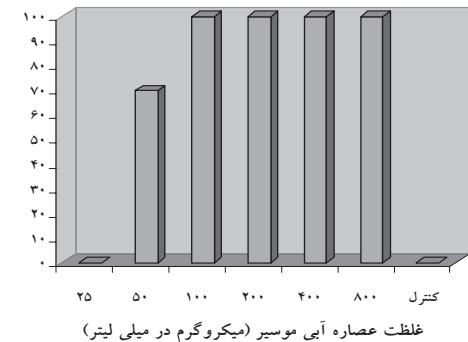
بحث

رگ‌زایی یا گسترش عروق خونی جدید از ساختار رگی موجود، فرایند پیچیده‌ای است که در آن سلول‌های اندوتیال، سلول‌های ماهیچه صاف، پری‌سیت‌ها، فیبروبلاست‌ها و همچنین ماتریکس خارج سلولی و انواعی از فاکتورهای محلول نقش ایفا می‌کنند (۱۸). با توجه به اهمیت رگ‌زایی در حالات فیزیولوژیک و پاتولوژیک، انواعی از مدل‌های آزمایشگاهی جهت مطالعه این فرایند پیچیده و تشریح مراحل اخصاصی منتج به گسترش بلوغ عروق خونی، ابداع و توسعه یافته است. به عنوان مثال، سلول‌های اندوتیال اولیه و سلول‌های ماهیچه صاف کشت داده شده در محیط قادر به رشد بوده و به این ترتیب به طور وسیعی می‌توان آنها در مطالعه آنتیوژن استفاده کرد (۱۹).

رگ‌زایی را همچنین می‌توان به صورت ex vivo با استفاده از کشت قطعات پیوندی حلقه‌ای آثورت در ژلهای بیولوژیک مورد مطالعه قرار داد. قطعات نازکی از آثورت موش صحرایی کاشته شده در ماتریکس‌های کلاژن یا فیبرین، در غیاب فاکتورهای رشد بیرونی، قابلیت تشکیل عروق خونی جدیدی دارند که از دیواره رگ موجود جوانه می‌زند (۱۷، ۲۰). آزمایش استاندارد ex vivo آثورت موش صحرایی شکاف بین مدل‌های in vivo و in vitro را پر می‌کند و مزایایی از هر دو سیستم را در بر می‌گیرد و اثرات رگ‌زایی و ضد رگ‌زایی فاکتورهای محلول مختلف یا فاکتورهای ماتریکسی به آسانی با استفاده از این مدل قابل ارزیابی و سنجش خواهد بود، به همین دلیل در این مطالعه از این مدل استفاده کردیم.

مطالعات نشان می‌دهد که غذاها به خصوص غذایی با منشا گیاهی، پتاسیل پیشگیری از حدود یک سوم سرطان‌ها را دارند (۲۱). مصرف رژیم غذایی گیاهی می‌تواند از گسترش و پیشرفت بیماری‌های مزمن مثل تومورهای بدخیم سفت که سترش و پیشرفت آنها با رگ‌زایی ارتباط دارد، جلوگیری کند (۲۲). به عنوان مثال می‌توان به کشف اثرات ضد رگ‌زایی تاکسول

نمودار ستونی در شکل ۲ قابل مشاهده است که در آن درصد مهار رگ‌زایی توسط غلظت‌های مختلف عصاره مشخص است. همان طور که در این نمودار نشان داده می‌شود عصاره موسیر در دامنه غلظتی ۱۰۰ تا 800 میکروگرم در میلی‌لیتر رگ‌زایی را در مدل حلقه آثورت به طور کامل تا 7 روز مهار نموده است.

شکل ۲: اثر غلظت‌های مختلف عصاره آبی موسیر بر روی ایجاد و رشد جوانه‌های عروقی در مدل رگ‌زایی حلقه آثورت. محاسبه درصدهای به Dst آمده توسط نرم‌افزار آنتیوژن Angiosys software TCS cell work Ltd محاسبه گردیده‌اند ($p < 0.005$).

برای بررسی اثر سمی بودن عصاره موسیر از سلول‌های اندوتیال بدناف انسان استفاده گردید؛ زیرا سلول‌های اندوتیال ارکان اصلی پدیده آنتیوژن را در هر بافتی تشکیل می‌دهند و برای این منظور انتخاب شدند. نتایج حاصل از رنگ آمیزی سلول‌های تیمار شده با غلظت‌های به کار رفته در مدل با استفاده از رنگ آمیزی تریپان‌بلو نشان داد که پس از گذشت ۷۲ ساعت از تیمار آنها با غلظت‌های متعدد عصاره دارای درصد بقای 90 درصد بودند و به همین دلیل عصاره حتی در غلظت بیش از 800 میکرو گرم در میلی‌لیتر نیز اثر سمی محسوس بر روی سلول‌ها نداشت.

آن، اهمیت آن را بیش از پیش می‌نماید. بنابراین با توجه به مصرف آن در جوامع مختلف و با توجه به اثر مهار رگزایی آن و نقش مسلم این پدیده در بروز و گسترش بیماری‌های مزم من مختلف از جمله بیماری سرطان، نقش پیشگیرانه آن در بروز این بیماری‌ها اهمیت بسیاری پیدا می‌کند. علاوه بر این، با توجه به علاقه محققان برای کشف و استفاده از داروهای با منشا طبیعی به علت عوارض جانبی کمتر جهت درمان اینگونه بیماری‌ها، گیاه موسیر در این زمینه می‌تواند مورد توجه بیشتری قرار گیرد البته یافتن ترکیب یا ترکیبات احتمالی موثر و مکانیسم اثر آنها در پدیده رگزایی مقوله‌ای است که روشن شدن آن نیازمند تحقیقات بیشتر و کمی تر است.

نتیجه گیری

نتایج این مطالعه برای اولین بار نشان داد که عصاره آبی گیاه موسیر به صورت وابسته به دوز دارای اثر مهاری قوی بر روی رگزایی در مدل رگزایی حلقه آئورت موش صحرایی است و در غلظت‌های مردم مطالعه اثر سمی محسوس بر روی سلول‌های اندوتیال بندناه انسان ندارد. بدین جهت انتخاب مناسبی جهت مطالعات بیشتر به عنوان یک دارو مورد استفاده در حالات پاتولوژیک وابسته به رگزایی است. علاوه بر این، لازم است که اثر ضد رگزایی موسیر در مدل‌های دیگری مثل مدل‌های *in vivo* مورد تحقیق قرار گرفته و میزان پایداری آن در برابر تیمارهای مختلف مورد بررسی قرار گیرد.

تقدیر و تشکر

نویسنده‌گان این مقاله بر خود لازم می‌دانند که از زحمات جناب آفای شهرام پروانه به خاطر کمک‌های فکری و تکنیکی ارزشمند ایشان و همچنین دیگر همکاران محترم مرکز تحقیقات بیولوژی پژوهشی که در انجام این مطالعه یاور ما بودند، تقدیر و تشکر نمایند. ضمناً از مرکز تحقیقات بیولوژی پژوهشی کرمانشاه که هزینه‌های مالی این طرح را تامین کردند، سپاسگزاری می‌شود.

References

- Hertig AT. Angiogenesis in the early human chorion and in the placenta of the macaque monkey. Carnegie Contrib Embryol. 1935; 25: 37-81.
- Ruhrberg C. Endogenous inhibitors of angiogenesis. J Cell Sci. 2001; 114: 3215-3216.
- Folkman J. Tumor angiogenesis: therapeutic implications. New Engl J Med. 1971; 285 (21): 1182-1186.
- Folkman J. Tumor Angiogenesis Factor. J Cancer Res. 1974; 34: 2109-2113.
- Fan TP, Yeh JC, Leung KW, Yue PYK, Wong RNS. Angiogenesis: from plants to blood vessels. Trends Pharmacol Sci. 2006; 27(6): 297-309.
- Bianchini F, Vainio H. Allium vegetables and organo-sulfur compounds: do they help prevent cancer? J Environ Health Persp. 2001; 109(9): 893-902.
- Fattorusso E, Iorizzi M, Lanzotti V, Taglialatela-Scafati O. Chemical composition of shallot (*Allium ascalonicum* Hort.). J Agr Food Chem. 2002; 50 (20): 5686 -5690.
- Mubarak AM, Kulatilleke CP. Sulfur constituents of need seed volatiles: a revision. J Phytochemistry. 1990; 29: 3351-3352.
- Nishimura H, Higuchi O. Antioxidative activity of sulfur-containing compounds in Allium species for human LDL oxidation in vitro. J BioFactors. 2004; 21: 277-280.

از پوست درخت *Taxus Brevifolia* (۲۳)، جداسازی ترکیب مهارکننده رگزایی کامپتوسین (Camptothecin) از درخت *Camptotheca Acuminata* (۲۴)، جداسازی پیتید ضدرگزایی از سویا (۲۵) و مطالعه بر روی خاصیت ضدرگزایی چای سبز (۲۶) و دهها ترکیب ضد رگزایی شناسایی شده دیگر با مشاگیاهی اشاره کرد.

گیاه موسیر که گونه مهمی از جنس *Allium* (Allium) محسوب می‌گردد از دیرباز در بسیاری از کشورها از جمله ایران مصارف درمانی سنتی یا غذایی داشته است. این گیاه دارای خواص شناخته شده‌ای مثل اثر بر روی شاخص‌های هماتولوژیکی، پتانسیل آنتی‌اسیدانی، خواص ضد قارچ و ضد باکتریایی بوده که مورد مطالعه قرار گرفته است (۱۲-۱۵). علاوه بر این، ترکیب شیمیایی آن نشان می‌دهد که دارای ترکیبات زیادی مثل ارگانوسولفورها و پلی فنول‌ها بوده که بسیار مشابه ترکیبات موجود در گونه‌های هم خانواده آن می‌باشد (۶-۸).

طبق شواهد موجود تاکنون مطالعه‌ای در زمینه اثر ممانعت از رگزایی ناشی از این گیاه انجام نشده و تحقیق حاضر ظاهرا اولین مطالعه در این زمینه می‌باشد. بر اساس نتایج به دست آمده از این مطالعه، معلوم گردید که عصاره آبی پیازچه موسیر در طیف نسبتاً مناسبی از غلظت‌ها در دامنه‌ای از ۵۰ تا ۸۰۰ میکروگرم در میلی لیتر به صورت وابسته به دوز دارای اثر مهاری مطلوب و قابل توجه بر روی رگزایی است.

نتایج حاصل از میزان سمی بودن عصاره موسیر بر روی سلول‌های اندوتیال بندناه انسان نشان داد که این عصاره در محدوده غلطی مورد استفاده اثر سمی محسوسی نداشته و در تمام غلظت‌های موردن مطالعه، سلول‌های تیمار شده بعد از گذشت ۷۲ ساعت میزان بقای بالای ۹۰ درصد نشان می‌دهند. بدین لحاظ اثر مهار کننده عصاره بر روی رگزایی ناشی از فعالیت ضد رگزایی آن بوده و ناشی از اثر توکسیک یا نامطلوب بر روی سلول‌ها نبوده است. لذا شناسایی این ویژگی مهم گیاه موسیر به همراه دیگر ویژگی‌های مفید و مؤثر

- Leelarungrayub N, Chanarat N, Rattanapanone V. Potential activity of Thai shallot (*Allium Ascalonicum* L.) extract on the prevention of hemolysis and glutathione depletion in human erythrocyte from oxidative stress. CMU J. 2004; 3: 225-234.
- Jalal R, Majid Bagheri S, Moghimi A, Behnam Rasuli M. Hypoglycemic effect of aqueous shallot and garlic extracts in rats with fructose-induced insulin resistance. J Clin Biochem Nutr. 2007; 41(3): 218-223.
- Adeniyi BA, Anyiam FM. *In vitro* anti-Helicobacter pylori potential of methanol extract of *Allium ascalonicum* Linn. (Liliaceae) leaf: susceptibility and effect on urease activity. J Phytother Res. 2002; 18(5): 358-361.
- Leelarungrayub N, Rattanapanone V, Chanarat N Gebicki, J. Quantitative evaluation of the antioxidant properties of garlic and shallot preparations. J Nutrition. 2006; 22(3): 266-274.
- Owoyele BV, Alabi OT, Adebayo JO, Soladoyea AO, Abioye AIR, Jimoh SA. Haematological evaluation of ethanolic extract of *Allium ascalonicum* in male albino rats. J Fitoterapia. 2004; 75: 322-326.
- Wang HX, Ng TB. Ascalin, a new anti-fungal peptide with human immunodeficiency virus type 1 reverse transcriptase-inhibiting activity from shallot bulbs. J Peptides. 2002; 23: 1025-1029.

16. Mo HQ, Vandamme EJM, Peumans WJ, Goldstein IJ. Purification and characterization of a mannose-specific lectin from shallot (*Allium ascalonicum*) Bulbs. *J Arch Biochem Biophys.* 1993; 306(2): 431-438.
17. Nicosia RF, Ottinetti A. Modulation of microvascular growth and morphogenesis by reconstituted basement membrane gel in three-dimensional cultures of rat aorta: a comparative study of angiogenesis in Matrigel, collagen, fibrin, and plasma clot. *J In Vitro Cell Dev Biol.* 1990; 26:119-128.
18. Nicosia RF, Villaschi S. Autoregulation of angiogenesis by cells of the vessel wall. *Int Rev Cytol.* 1999; 185: 1-43.
19. Kader KN, Akella R, Ziats NP, Lakey LA, Harasaki H, Ranieri JP, et al. eNOS-overexpressing endothelial cells inhibit platelet aggregation and smooth muscle cell proliferation in vitro. *J Tissue Eng.* 2000; 6: 241-251.
20. Diglio CA, Grammas P, Giacomelli F, Wiener J. Angiogenesis in rat aorta ring explant cultures. *Lab Invest.* 1989; 60: 523-531.
21. Adlercreutz H. Western diet and western diseases: some hormonal and biochemical mechanisms and associations. *Scandinavian J Clin Lab Invest.* 1990; 50: 3-23
22. Greenwald P, Clifford CK, Milner JA. Diet and cancer prevention. *Eur J Cancer.* 2001; 37: 948-965.
23. Wani MC, Taylor HL, Wall ME, Coggon P, McPhail AT. Plant antitumor agents. VI. The isolation and structure of taxol, a novel antileukemic and antitumor agent from *Taxus brevifolia*. *J Am Chem Soc.* 1971; 93, 2325-2327.
24. Wall ME, Wani MC, Cook CE, Palmer KH, McPhail AT, Sim GA. Plant antitumor agents. I. Isolation and structure of camptothecin, a novel alkaloidal leukemia and tumor inhibitor from *Camptotheca acuminata*. *J Am Chem Soc.* 1966; 88: 3888-3890.
25. Shakiba Y, Mansouri K, Mostafaie A. Anti-angiogenic effect of soybean kunitz trypsin inhibitor on human umbilical vein endothelial cells. *J Fitoterapia.* 2007; 78: 587-589.
26. Shakiba Y, Mostafaie A. Inhibition of Corneal Neovascularization with a Nutrient Mixture Containing Lysine, Proline, Ascorbic Acid, and Green Tea Extract. *J Arch Med Res.* 2007; 38: 789-791.